

[Hans Nielsen.]

sine farlige Engagementer, paa hvilke de sagkyndige Ekspertter havde beregnet et Underskud paa 34 Mill. Kr. Om en Maaned eller to vil der foreligge endelig Opgørelse og Afregning for Landmandsbankens Afvikling, og det vil vise sig, at det Tab paa 34 Mill. Kr., der truede Staten, er forvandlet til et meget betydeligt Overskud, hvis Størrelse jeg ikke ved denne Lejlighed skal komme ind paa. Men efter min Mening har Landmandsbanken i disse 6 Aar i alt væsentligt forøget sin Værdi for Staten med mellem 60 og 70 Mill. Kr., hvilket vil opveje det Minus, som ellers er fremkaldt ved de store Udlaan, de store Forskud og de store Anlæg, som er foretaget.

Disse Anlæg har i de 6 Aar andraget alt i alt 431 Mill. Kr. Det er det Beløb, man fra Statens Side har ofret paa Støtte til saa at sige alle Erhverv, paa mange forskellige Maader, og det er jo ogsaa ved Hjælp af disse 431 Mill. Kr., at en stor Del Arbejde er blevet holdt i Gang, og at en stor Del Virksomheder er kommet i Sving her i Landet.

Ser vi endelig paa den faste Statsgæld, saaledes som den vil foreligge nu ved Udgangen af indeværende Finansaar, vil den andrage 1 245 Mill. Kr., og den 1. April 1929 var den 1 373 Mill. Kr. Der er saaledes en Nedgang i Statsgælden paa 128 Mill. Kr., hvoraf dog 47 Mill. Kr. Skatkammerbeviser bør fradrages, saa den virkelige Nedgang i Statsgælden er 81 Mill. Kr. Jeg mener, at alle Rigsdagens Partier uden Hensyn til Partiforskel burde slutte sig til Hr. Thalbitzer og „Berlingske Tidende“ og anerkende, at den nuværende Regering er blevet ganske uretfærdigt omtalt for sin Finanspolitik. Tværtimod er Forholdet det, at Danmark i Virkeligheden er et af de Lande i Europa, der har den bedste Orden i Statsfinanserne, at vi har fuldstændig fast Grund under Fødderne, og at det hele er ledet saaledes, at man ogsaa kan tage de Vanskeligheder, som kommende Tider maatte bringe, selv om disse Vanskeligheder kan blive svære nok. Jeg maa derfor paa mit Partis Vegne udtale min Tilfredshed med den førte Finanspolitik, og det glæder mig selvfølgelig at kunne fremhæve, at kyndige Mænd har den selvsamme Opfattelse.

Jeg vil derefter gerne gøre nogle Bemærkninger, som ogsaa kommer til at strejfe et Tema i det ærede Medlem Hr. Krag's Tale, idet dette ærede Medlem et Øjeblik talte om nationalt Samarbejde; det er jo ellers et Tema, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ynder at variere, og som han har varieret adskillige Gange. Jeg

maa sige, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Opfattelse af nationalt Samarbejde og Samfølelse og Samling her i Landet er jo til Tider af en noget mærkelig Beskaffenhed. Det er jo ikke længe siden, det ærede Medlem erklærede over for nogle unge Konservative, at nu skal det være Slut med den fordævelige Periode fra 1901 til 1935. Jeg ved ikke, hvorfor den Periode er saa fordævelig. Sætter det ærede Medlem denne 35 Aars Periode i Mod sætning til 35 Aars Perioden fra 1866 til 1901? Var det konservative Godsejerregimente med Provisorier og nazistisk Forfølgelse af Venstremænd og Socialdemokrater et saa sjældent Forbillede for national Lykke? Jeg tror nok, de fleste er af en anden Opfattelse, den nemlig, at det ikke er de Konservative, der skal afgive Forbillede for national Lykke her i Landet. Men nu er det vigtigste Problem for det ærede Medlem at overvinde eller tiltintegøre Socialdemokratiet. Det var vist i Odense, det ærede Medlem sagde, at det skulde ske ved alle til Raadighed staaende Midler, og den konservative Ungdoms Organ har jo nylig bragt en Udtalelse, hvorefter det baade er det kommunistiske og det socialistiske Parti, der skal forbydes, hvilket Partiets Formand er indforstaaet med i sine Udtalelser om et Danmark uden Socialisme. Jeg vil nu gerne spørge det ærede Medlem, med hvilken Ret Estrupernes Efterkommere her i Landet kræver Opløsning af Landets største Parti, og hvorledes Demokraten, den almindelige Valgrets varme Ven, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kan støtte en saadan Opfordring. Jeg ved ikke, om det er den moderne konservative Form for nationalt Samarbejde og Samling, at det største Parti i Landet skal forbydes. Hvad er i det hele taget Meningen med det ærede Medlems Tale om Demokrati og almindelig Valgret? Det var i Maj 1928, Hitler paa et Møde udtalte, at den, der vil slaa sin Modstander, maa føre ham bag Lyset. Jeg fristes til at spørge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller: Er det denne Lære, han har annammet? Er hans Tale om almindelig Valgret og hans smukke Ord om Demokrati kun beregnet paa at føre ærlige Modstandere og godtroende Folk bag Lyset?

Og hvorfor er nu i Grunden Perioden 1901—35 saa fordævelig i det ærede Medlems Øjne? Er det fordi Bønder, Husmænd og Arbejdere har regeret her i Landet i denne Periode? Jeg skal nu ikke fortabe mig i den Periode, da afdøde J. C. Christensen saa at sige regerede her i Landet; den havde i vore Øjne sine Fejl, men den havde dog en mægtig Betydning for den før saa usselige